

แพรวสำนักพิมพ์

พิมพ์ครั้งที่ ๑๓

“นักเขียนชายดีอันดับ ๑
แห่งทศวรรษ”

DAN
The Lost Symbol
BROWN

INTERNATIONAL BESTSELLER

สาส์นลับที่สาบสูญ

แดน บราวน์ เขียน อรดี สุวรรณโกมล แปล

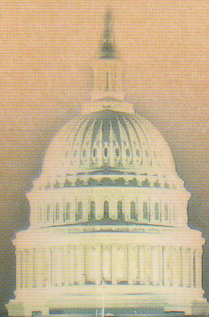
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ห้องสมุดพระนครเหนือ

503000656

หลังจาก “รหัสลับดาวินชี” และ “เทวากับซาตาน” ของแดน บราวน์ ฉบับภาษาไทยที่แพรวสำนักพิมพ์จัดพิมพ์ ออกวางตลาดในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ และงานอมรินทร์บู๊คแฟร์ ประจำปี ๒๕๕๗ ตามลำดับเป็นต้นมา ผู้อ่านจำนวนมากต่างรอดคอยการผจญภัยตอนใหม่ของโรเบิร์ต แลงดอน บัดนี้การรอดคอยที่ยาวนานถึงหกปีเต็มได้สิ้นสุดลงแล้ว

“สาส์นลับที่สาบสูญ” ในมือคุณผู้อ่านเล่มนี้ คือเรื่องราวตอนใหม่ดังกล่าว ซึ่งเกิดขึ้นในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. นครหลวงของสหรัฐอเมริกา

แดน บราวน์ จะสร้างความสนุกเพลิดเพลินให้ผู้อ่าน “สาส์นลับที่สาบสูญ” ได้ไม่แพ้ “รหัสลับดาวินชี” และ “เทวากับซาตาน” หรือไม่ เชิญค้นหาคำตอบได้ในหน้าต่อไป ณ บัดนี้

แพรวสำนักพิมพ์
มีนาคม ๒๕๕๓

สำนักแห่งวิหาร^๑

๒๐.๓๓ น.

ความลับ คือจะตายอย่างไร

นับแต่จุดเริ่มต้นแห่งกาลเวลา ความลับที่มีอยู่เสมอคือจะตายอย่างไร
สมาชิกใหม่วัยสามสิบสี่ปีก้มลงมองกะโหลกมนุษย์ที่ประคองไว้ในฝ่ามือ
ทั้งสอง กะโหลกนั้นกลวง คล้ายขาม บรรจุเหล้าองุ่นสีแดงดั่งโลหิต

ดื่มเข้าไปสิ เขาบอกตนเอง เจ้าไม่มีอะไรต้องกลัวหรอก

ตามธรรมเนียมปฏิบัติ เขาเริ่มการเดินทางครั้งนี้โดยแต่งกายตามพิธีกรรม
ของคนนอกศาสนาในยุคกลางที่กำลังถูกนำไปสู่ทะเลแองโกลีเสื้อเชิ้ตหลวมๆ ที่ใส่
แบะออก เผยให้เห็นหน้าอกขาวซีด ขากางเกงข้างซ้ายม้วนขึ้นถึงเข่า และแขนเสื้อ
ข้างขวาม้วนขึ้นถึงศอก บ่วงเชือกหนักคล้องอยู่รอบคอ เหล่าภราดาเรียกกันว่า
“เชือกโยง” อย่างไม่รู้ตัว คำคืบนี้ เขาแต่งตัวเช่นท่านประมุข ดุจเหล่าภราดา
ที่มาร่วมเป็นพยาน

เหล่าภราดาที่มาชุมนุมกันล้อมรอบเขาทุกคนล้วนแต่งกายด้วยอาภรณ์
ครบเครื่อง ทั้งผ้ากันเปื้อนด้านหน้าซึ่งทำจากหนังแกะ สายสะพาย และถุงมือขาว
ห้อยอัญมณีที่ใช้ในพิธีกรรมรอบลำคอซึ่งเปล่งประกายคล้ายนัยน์ตาปีศาจอยู่ใน
แสงสลัว บุรุษเหล่านี้หลายคนอยู่ในสถานะอันทรงอำนาจในชีวิตประจำวัน แต่
กระนั้นสมาชิกใหม่ก็รู้ว่า ยศถาบรรดาศักดิ์ทางโลกไร้ความหมายภายในกำแพง

^๑House of the Temple สำนักของเมสันหรือวิหารของเมสันในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา
เป็นสำนักงานใหญ่ของฟรีเมสันสายสกอตติชไรท์

ที่ล้อมรอบนี้ ที่นี่ทุกคนล้วนเท่าเทียม เป็นภราดาความร่วมมือร่วมพันธกิจกลับนี้ด้วยกัน

ขณะที่สมาชิกใหม่กวาดตามองคณะผู้ร่วมชุมนุมอันน่าเกรงขาม เขาก็นึกสงสัยว่า คนภายนอกหน้าไหนจะเชื่อว่าบุรุษเหล่านี้จะมารวมตัวกันในสถานที่หนึ่ง... และยังเป็นสถานที่นี้ด้วย ห้องนี้มองดูคล้ายสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์จากโลกโบราณ

หากความเป็นจริงยิ่งแปลกประหลาดไปกว่านั้น

ข้าอยู่ห่างจากทำเนียบขาวแค่ไม่กี่ช่วงตึกเองนะ

อาคารหลังใหญ่โอโถงซึ่งตั้งอยู่เลขที่ ๑๗๓๓ ถนนสายสิบหกตะวันตกเฉียงเหนือ ในวอชิงตัน ดี.ซี. แห่งนี้ จำลองรูปแบบวิหารยุคก่อนคริสตกาลแห่งหนึ่งคือวิหารของกษัตริย์มอไซลัส^๓ ที่มาของคำว่า *มอไซเลียม*...สถานที่เก็บร่างหลังความตาย สฟิงซ์หนักสิบเจ็ดตันสองตัวหมอบเฝ้าประตูสัมฤทธิ์อยู่ด้านนอกทางเข้าใหญ่ภายในเป็นห้องวอนมากมายที่ตกแต่งหรูหรา เป็นห้องประกอบพิธีกรรม ห้องโถงห้องนรภัยที่ปิดมิดชิด ห้องสมุด และกระถังโพรงผนังแห่งหนึ่งที่เก็บซากร่างมนุษย์สองร่าง สมาชิกใหม่ได้รับการบอกเล่าว่ามีความลับอยู่ในทุกๆ ห้องของอาคารแห่งนี้ แต่กระนั้นเขาก็รู้ว่า ความลับห้องใดไม่ลึกซึ่งเท่าในห้องอันกว้างใหญ่ที่เขากำลังนั่งคุกเข่าประคองกะโหลกในฝ่ามืออยู่ในขณะนี้

ห้องวิหาร

ห้องนี้เป็นห้องสี่เหลี่ยมจัตุรัสสมบูรณแบบและกว้างใหญ่ยิ่ง เพดานพุ่งสูงเหนือศีรษะถึงหนึ่งร้อยฟุตอย่างน่าอัศจรรย์ โดยมีเสาแกรนิตสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่รองรับ ที่ตั้งล้อมรอบห้องอยู่เป็นอันฉัตรหนึ่ง ทำจากไม้วอลนัทรัสเซียสีเข้ม หุ้มหนังหมูสลักลายด้วยมือ ผนังด้านตะวันตกมีบัลลังก์สูงสามสิบสามฟุตเด่นเป็นสง่า ด้านตรงข้ามซ่อนออร์แกนท่อไว้ ผนังห้องเป็นลวดลายสัญลักษณ์โบราณ... อียิปต์ ฮีบรู ดาราศาสตร์ รสายนเวท และอื่นๆ ที่ยังไม่รู้จัก

คำคินนี้ ห้องวิหารตามเทียนที่จัดเรียงไว้ในตำแหน่งแน่นอน ลำแสงจันทร์อ่อนๆ ซึ่งส่องผ่านช่องแสงขนาดใหญ่บนเพดานลงมาช่วยเพิ่มแสงให้แสงสลัวๆ ของเปลวเทียน และให้ความสว่างแก่สิ่งที่น่าตื่นใจที่สุดในห้อง นั่นคือแท่นบูชาขนาดมหึมาซึ่งแกะสลักจากแท่งหินอ่อนสีดำขัดมันวับของเบลเยียม ตั้งอยู่กลางห้องสี่เหลี่ยมจัตุรัสนั้นพอดีพอดี

ความลับคือจะตายอย่างไร สมาชิกใหม่เตือนตนเอง

^๓ Mausolus (๓๗๗-๓๕๓ ก่อนคริสต์ศักราช) กษัตริย์ผู้ทรงปกครองแคว้นคาเรีย (Caria) ยุคกรีกโบราณ เป็นที่รู้จักตรงที่เป็นผู้ก่อสร้างสุสานที่เรียกว่า มอไซเลียม (Mausoleum) ซึ่งขึ้นชื่อว่าเป็นหนึ่งในเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์แห่งโลกยุคโบราณ

เขารู้สึกได้ว่าพยานทุกผู้กำลังจ้องมองมาที่เขา รอคอยให้เขากระทำลัทธิศาสนา
ขั้นสุดท้ายและเข้าร่วมลำดับชั้นอภิชน

คำคืนนี้ เขานึก บางสิ่งกำลังเกิดขึ้นภายในกำแพงห้องนี้ เป็นสิ่งที่ไม่เคย
เกิดขึ้นมาก่อนในประวัติศาสตร์ของภราดรภาพแห่งนี้ ไม่เคยเลยสักครั้งในหลาย
ศตวรรษที่ผ่านมา

เขารู้ดีว่านี่จะเป็นการจุดชนวน...และจะมอบพลังอำนาจให้เขาอย่างเหลือ
คณานับ เขาเกิดเร็วแรง สดุดมหายใจ แล้วกล่าวถ้อยคำเดียวกับที่บุรุษจำนวน
นับไม่ถ้วนได้เคยกล่าวมาก่อนเขาในหลายประเทศทั่วโลกด้วยเสียงดังฟังชัด

“ขอให้เหล่าอู่งุ่นที่ข้าจักตี้มลงไปในนิจเป็นพิชร้ายถึงชีวิตต่อข้า...หากข้าละเมิด
คำสาบานโดยรู้แก่ใจหรือเจตนา”

ถ้อยคำของเขากังวานก้องไปทั่วพื้นที่ว่างโล่งนั้น

แล้วทุกอย่างก็เงียบลง

สมาชิกใหม่ประคองมือให้มันแล้วยกกะโหลกขึ้นสูปาก รู้สึกว่าริมฝีปาก
ของเขาสัมผัสกระดูกแห่งผากนั้น เขาหลับตาลง และเอียงกะโหลกจรดริมฝีปาก
ตี้มเหล่าอู่งุ่นอีกอีกหลายอีก เมื่อหมดหยดสุดท้าย เขาก็ลดกะโหลกลง

ชั่วครู่ที่เขาคิดว่าเขารู้สึกแน่นปอด และหัวใจก็เริ่มเต้นตึกตักรุนแรง ตายละ
พวกมันรู้! แล้วความรู้สึกนั้นก็ผ่านพ้นไปรวดเร็วพอกัน

ความอบอุ่นสบายตัวแผ่ซ่านไปทั่วร่าง สมาชิกใหม่ถอนใจยาว ยิ้มอยู่ในใจ
ขณะเงยหน้าขึ้นมองบุรุษน้อยนตาสีเทาที่ไว้แหว่งสงลัษ ผู้ยอมรับเขาเข้าสู่ลำดับชั้น
ที่ได้รับการปกปิดมากที่สุดของภราดรภาพแห่งนี้ด้วยความโง่เขลา

ในไม่ช้าคุณจะสูญเสียทุกสิ่งที่คุณถือว่ามีค่าที่สุด

ลิปต์ ยี่ หื้อ โอทิส ที่กำลังไต่ขึ้นเสาทางใต้ของหอไอเฟลมีนักท่องเที่ยว
ล้นหลาม ภายใต้อลิฟต์ที่แน่นขนัด นักธุรกิจท่าทางเคร่งขรึมในชุดสูทเรียกกริบก้มลง
มองเด็กชายข้างตัว “ลูกดูซีตๆนะ ลูกน่าจะรออยู่ข้างล่าง”

“ผมไม่เป็นไร...” เด็กชายตอบ พยายามควบคุมความตื่นเต้นกระวน-
กระวาย “ผมจะออกจากลิฟต์ในชั้นถัดไปครับ” *ฉันหายใจไม่ออกแล้วนะ*
บุรุษผู้นั้นชะงักเข้ามาใกล้ “พ่อว่าตอนนี้ลูกน่าจะเอาชนะเรื่องนี้ได้แล้วนะ”
เขาปิดแก้มเด็กชายอย่างรักใคร่

เด็กชายรู้สึกละลายที่ทำให้พ่อผิดหวัง แต่เขาก็แทบไม่ได้ยินเสียงอะไรดัง
ฝ่าเสียงหึ่งๆในหู *ฉันหายใจไม่ออก ฉันต้องออกไปจากไอ้กล่องนี้!*

พนักงานควบคุมลิฟต์กำลังพูดอะไรสักอย่างเป็นการรับรองเกี่ยวกับลูกสูบ
ซึ่งเชื่อมกันด้วยข้อต่อและโครงสร้างเหล็กหล่อของลิฟต์ ต่ำลงไปเบื้องล่างไกลโพ้น
ถนนหลายสายของปารีสแผ่ออกไปทั่วทุกทิศทุกทาง

เกือบถึงแล้วนะ เด็กชายบอกตนเอง ยึดคอให้สูงขึ้น และเงยหน้ามอง
ซานซาลาสำหรับเข้าออก *อดทนอีกหน่อย*

ขณะที่ลิฟต์ทำมุมชันขึ้นสู่ลานชมวิวชั้นบน ปล่องลิฟต์ก็เริ่มแคบลง เสา
ต้นหนาๆ บีบตัวเข้าหากันเป็นอุโมงค์แนวตั้งนำอดีต

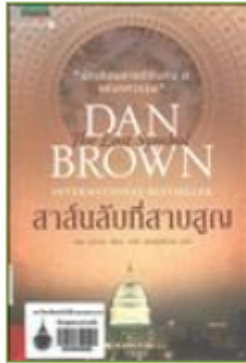
“พ่อครับ ผมคิดว่าคงไม่...”

ทันใดนั้น เสียงครีตคราดขาดเป็นห้วงก็ดังก้องขึ้นเหนือศีรษะ ลิฟต์กระตุก
แกว่งกุกกักไปด้านหนึ่ง สายเคเบิลขาดลู่เริ่มเหวี่ยงเปะปะอยู่รอบตัวลิฟต์ บิดพาด
เหมือนงู เด็กชายโผล่ไปหาพ่อ

“พ่อ!”

สามารถยืมและติดตามหนังสือใหม่ได้ที่ ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ Walai Autolib

<http://lib.rmutp.ac.th/Catalog/BibItem.aspx?BibID=b00101901>

Title	สารลับที่สาบสูญ = The lost symbol / แดน บราวน์, เขียน ; อรวดี สุวรรณโกมล, แปล.
Author	บราวน์, แดน
Publication	กรุงเทพฯ : แพร่สำนักพิมพ์, 2561
Edition	พิมพ์ครั้งที่ 19
Detail	622 หน้า ; 23 ซม
Subject	นวนิยาย.(+)
Location	NBL
Source Types	 Book

"คำทับศัพท์และการอ่านอย่างแท้จริง"